

Toamna despărțirii

Liuba Sârbu

Toamna a împăinjenit pământul,
'Mi șoptește pânza-i: "nu-l mai aștepta".
Cad frunze galbene în calea mea,
Și mor, cum a murit, iubirea ta.

Iar ploaia hazlie bate la geam,
Dar eu n-o aud, mi-e totuna.
Ei, ochii mei mari, se îngână cu ea,
Dând drumul durerii întruna.

Plecat-ai departe iubirea mea,
Doar vântul adresa ți-o știe.
Rămas-am ca pomul ce-a fost părăsit,
De frunza lui verde și vie.

(Versuri© :Liuba Sârbu/Noiembrie/2000)